

*
* *

Իմ հայրենիքին կարօտ մնացի.—
Օտար աշխարհում, խեղճ որբի նման
Անտուն ու անտէր լուռ թափառեցի,
Մէկ-մէնակ, անորք ու անօգնական...

Իմ սիրտն այնտեղ է, ուր բարձրագոյն է
Լեռներն են հսկում այն երկրի վերայ.
Ուր եղնիկները արծիւների հետ
Անդունդից անդունդ թռչում են անահ:

Մայր իմ ժողովուրդ, դէպի քեզ կը գամ,
Կը գամ դէպի քեզ, հայրենի աշխարհ.
Ինչ որ վեհ ունիմ, սիրով ձեզ կը տամ,
Եւ սիրտս, կեանքս միայն ձեզ համար:

Ա.Ի. ԻՍԱՀԱԿԵԱՆ